

Ter dankbare gedachtenis aan

LENA RIDDERBEKS

echtgenote van
NIC MESTROM

Zij werd geboren te Posterholt op 23 augustus 1922 en overleed onverwachts in het St. Laurentiusziekenhuis te Roermond op 24 november 1989. Zij werd gesterkt met het H. Sacrament van de Zieken. Wij legden haar te rusten op het kerkhof te Montfort op 29 november 1989.

Al onze dagen, maanden en jaren rijgen zich aaneen tot een rijk geschakeerd leven. Ieder van ons is vertrouwd met z'n eigen levensverhaal, vol met een hele bagage van talloze vragen, woorden en gedachten, van belevenissen en daden. In het hoofd en in het hart zijn wij steeds bezig te zoeken naar vreugde en vriendschap. Wij kennen dagen van ontgoocheling en van vertrouwen. Wij tasten naar bevestiging en veiligheid, wij vragen om vergeving en raad. Mensen ontmoeten elkaar en hunkeren er naar samen diep te leven in de trouw die zij elkaar en aan God beloven.

Het levensverhaal van de mens herhaalt zich in het steeds opnieuw beginnen en verder-gaan: In de beleving van levens-gave en opgave. Het levensverhaal van Lena is zó, goed beschouwd, één rijke aaneenschakeling geweest van gave en rijke levensmomenten: Van trouwe liefde en bevestiging in het goede, van geborgenheid en blijde levensmoed, van behulpzaamheid en bemoediging. Deze lieve vrouw, moeder en oma is voor ons onvergetelijk geworden in haar milde zorgzaamheid, in haar vertrouwvolle levenswarmte, die zij iedereen wist te geven. In hun trouwe huwelijksliefde waren Lena en Nic altijd zozeer op elkaar ingesteld, dat zij elkaar in alles scherp aanvoelden. Zo beleefden zij samen hun liefde op de onvermoede hoogten van de vreugde, maar droegen zij elkaar ook over de dreukere dalen van tegenslagen en

leed, zoals dat alleen in trouwe liefde van twee gehuwden mogelijk is.

Lena was voor de kleinkinderen een oma, die met haar mild karakter je lachend en vrolijk kon maken. Dat onuitwisbare beeld van oma zullen zij ongetwijfeld bewaren: Iedere ontmoeting werd gekenmerkt door haar spontane en verrassende goedheid.

Lena was een moeder die er altijd was voor de kinderen: Je kon op haar rekenen. Zij stond altijd voor je klaar, met de daad maar ook met wijze raad.

Lena was een goed en vriendelijk mens die vol energie de kunst verstond om, ondanks haar lichamelijke handicaps, anderen nog op te beuren, zodat er weer perspectief en licht kwam in bedrukte harten. Zij stond ook klaar voor de kerk, die zij jarenlang met inzet en vriendschap heeft gediend in het zangkoor.

Haar brede belangstelling voor iedereen en levensmoed heeft zij tot het einde toe bewaard. Samen met haar man vond zij onophoudelijk bewonderenswaardige steun en kracht in een heel diep geloofsleven. Haar geloofs zekerheid was: Gods trouwe Liefde schept geluk en menselijk geluk bereikt zijn hoogste intensiteit in belangeloze liefde.

„Lena, lieve mam en oma, wij waarderen je om al die rijke gaven; wij hebben je gelovig in Gods handen neergelegd. Bedankt voor alles! Rust nu bij God. Stil in onze geest luisteren wij met het hart . . . naar jouw hart van goud. . . Het is zo waar gebleken:

Lena, ik heb jou gezocht en heb mezelf gevonden. Met zo'n vrouw aan je zijde lijkt geen weg ooit te lang. Tot weerziens bij God.”

Bedankt voor Uw steun en medeleven.

Nic Mestrom
Kinderen en kleinkinderen

Zeswewekendienst: Zaterdagavond 13 januari 1990 om 19.00 uur in de St. Catharinakerk te Montfort.